

Словник професійної лексики з професії «Муляр»

Абразиви – речовини, що мають високу твердість (алмаз, наждак, корунд та ін.), використовують для шліфування, полірування поверхонь.

Агрегат – з'єднання декількох різнотипних машин.

Адгезія – здатність речовини прилипати (зчіплюватись) до іншої поверхні.

Азбест – тонковолокнисті матеріали класу силікатів (гірський льон). Використовують як наповнювач, вогнетривкий теплоізоляційний матеріал і для виготовлення азбоцементних плит і труб.

Антаблемент – верхня горизонтальна частина, яка спирається на колони і складається з карниза, фриза і архітрава.

Антисептики – речовини, що запобігають деревину та інші речовини від гниття.

Арка – склепінчасте перекриття віконних та дверних прорізів.

Аркада – декілька рядів арок.

Арматура – сталеві стержні в бетоні.

Армування – укладення металевої арматури перед заливанням бетону.

Архітектура – це мистецтво зводити будинки і споруди.

База – нижня частина п'єдесталу колони.

Бак – велика металева посудина.

Бункер – це бак для приймання та подачі розчину до робочого місця.

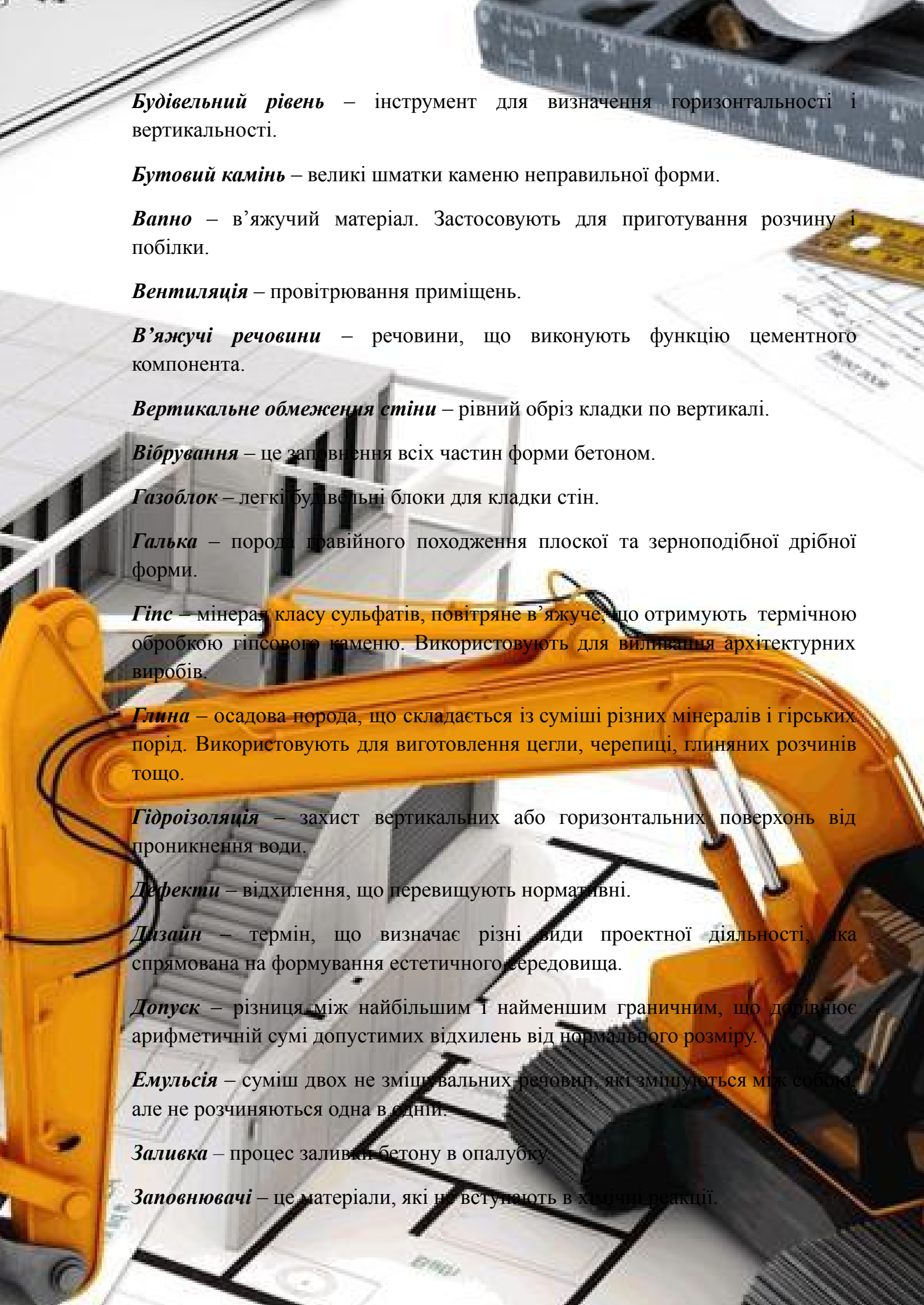
Валка – стрижень, який застосовують для перекриття приміщень.

Балкон – площадка з огорожею, що винесена за межі зовнішньої стіни.

Бетони – суміш гравію, щебеню, піску з в'язучим (цементом, вапном тощо) і водою.

Блок – механізм для підняття вантажу або конструктивний елемент фундаменту, стіни.

Борозна – довга заглибина на поверхні.

Будівельний рівень – інструмент для визначення горизонтальності і вертикальності.

Бутовий камінь – великі шматки каменю неправильної форми.

Вапно – в'язучий матеріал. Застосовують для приготування розчину і побілки.

Вентиляція – провітрювання приміщень.

В'язучі речовини – речовини, що виконують функцію цементного компонента.

Вертикальне обмеження стіни – рівний обріз кладки по вертикалі.

Вібрування – це заповнення всіх частин форми бетоном.

Газоблок – легкі будівельні блоки для кладки стін.

Галька – порода гравійного походження плоскої та зерноподібної дрібної форми.

Гіпс – мінерал класу сульфатів, повітряне в'язуче, що отримують термічною обробкою гіпсового каменю. Використовують для виливання архітектурних виробів.

Глина – осадова порода, що складається із суміші різних мінералів і гірських порід. Використовують для виготовлення цегли, черепиці, глиняних розчинів тощо.

Гідроізоляція – захист вертикальних або горизонтальних поверхонь від проникнення води.

Дефекти – відхилення, що перевищують нормативні.

Дизайн – термін, що визначає різні види проектної діяльності, яка спрямована на формування естетичного середовища.

Допуск – різниця між найбільшим і найменшим граничним, що дорівнює арифметичній сумі допустимих відхилень від нормального розміру.

Емульсія – суміш двох не змішувальних речовин, які змішуються між собою, але не розчиняються одна в одній.

Заливка – процес заливки бетону в опалубку.

Заповнювачі – це матеріали, які не вступають в хімічні реакції.

Зона небезпеки – простір, де діють небезпечні виробничі фактори.

Зубило – інструмент для розбирання кладки.

Канелюри – вертикальні жолобки на колонах або пілястрах.

Каолін – гірська порода, що складається переважно з білої вогнетривкої глини.

Карниз – профільний завершальний виступ за площину стіни, призначений для захисту її від води, що стікає з даху.

Кельма – інструмент для розрівнювання і знімання зайвого розчину при кладці.

Керамзит – пористий заокруглений гравій, який одержують прискореним випалюванням глини і використовується як легкий заповнювач.

Кераміка – вироби і матеріали з випаленої глини.

Кладка – процес зведення стін із цегли, блоків чи каменю.

Клінкер – спечена суміш 75% вапняку й 25% глини, з якої шляхом перемелювання отримують цемент.

Лузги – внутрішні кути в приміщенні.

Марка – це границя міцності матеріалу чи розчину.

Мармур – кристалічна гірська вапнякова порода. Використовується для оздоблення.

Міксер будівельний – інструмент для змішування будівельних сумішей.

Мозаїка – малюнок, що складається із шматків кольорового скла, кераміки.

Моноліт – це забетонований конструктивний елемент в опалубці за місцем призначення.

Муляр – спеціаліст із кладки цегли, блоків, природного каменю.

Мурування – складання конструкцій з цегли чи каменю на розчині в певному порядку.

Нівелір – оптичний прилад для визначення відміток (висот) змонтованих або виміруваних конструкцій.

Ніша – заглиблення в товщині стіни для встановлення радіаторів, декорування тощо.

Облицювання – покриття стін і підлоги плиткою.

Опалубка – дерев'яна, металева та інші форми для виготовлення монолітних конструкцій.

Пандус – похила площина, що з'єднує різні рівні.

Перекрыття – горизонтальна конструкція, яка поділяє простір будівлі по вертикалі на поверхи.

Полімери – синтетичні смоли, які використовують для приготування будівельних розчинів, бетонів і сумішей.

Перемичка – частина кам'яної стіни, що перекриває проріз.

Перфоратор – електроінструмент для свердління та довбання твердих матеріалів.

Прямок – вимурована яма біля вікон підвального приміщення.

Ригелі – горизонтальні конструктивні елементи, які є опорою між поверхневого перекрыття.

Риштування – багатоярусна конструкція, яка дає змогу працювати на висоті.

Рівень (будівельний) – прилад для перевірки горизонтальності та вертикальності поверхонь.

Розшивка – інструмент для обробки та ущільнення швів у кладці.

Суха будівельна суміш - готується дозуванням і ретельним перемішуванням мінеральних, полімерних в'язучих, наповнювачів та інших домішок і змішується з водою безпосередньо перед застосуванням.

Система перев'язування – порядок укладання цегли відповідно до правил розрізки мурування.

Силікатна цегла – складається з 90-95% піску, 5-10% негашеного вапна і води.

Терка – інструмент для затирання стяжки, штукатурки.

Терацевий розчин – змішана водою суміш цементу, пігменту (сухої фарби), кам'яного дрібняку і твердих декоративних порід.

Фасад – зовнішня поверхня будівлі чи споруди.

Фронтон – трикутна частина стіни, що огорожує частину горища.

Фундамент – опора будівлі, яка передає навантаження від будівлі на ґрунт.

Цегла – стіновий керамічний матеріал заданих розмірів.

Цемент – основний в'язучий матеріал у будівництві.

Цоколь – нижня частина зовнішньої стіни.

Шов у кладці – прошарок розчину, що розділяє суміжні ряди і окремі цеглини.

Шпатель-зубчатка – інструмент для нанесення мастики на поверхню.

Щебінь – подрібнені гострокутні камені, які використовують для виготовлення бетону.

